

skal imidlertid for mit Bedkommende bemærke, at jeg ikke kan fravige det Forslag, jeg som Medlem af Udvalget har stillet om en Forskielse af Diaterne, og jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at det indkomne Andragende kun er fra Beboerne paa een af Derne, om end den største. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Endringsforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer det første Forslag, som Udvalget har stillet til Endring af det Lovudkast, som er kommet fra Lagthinget paa Færverne, og som i den omhandlede Henseende er blevet vedtaget af Landsthinget, saa troer jeg, at Alt taler for, at man skal lade det blive ved Lagthingets Forslag. Det har tidligere været vedtaget af Rigsdagen, at man skulde indrømme Valgret og Valgbarhed paa Færverne til Enhver, som der svarede nogen Afgift til nogen af de derværende Kasser; men Lagthinget har bemærket, at det vilde ubelufte en Mængde og næsten alle Indvånere i Thorshavn, fordi disse ikke have nogen Afgift at svare til de omhandlede Kasser, og at Garantien maatte søges i en skjøndt meget ringe Bestidelse. Denne Bestidelse skulde, forsaavidt det var Jordbestidelse, være 3 Gylde, og derimod skulde Eiendommen af et Huus af 200 Rbd. træde istedet derfor, hvilket fornemmelig er skeet til Fordeel for Beboerne af Thorshavn. Nu vil det ærede Udvalg have ikke blot den Værdi, Huset skal have, nedsat fra 200 Rbd. til 100 Rbd., men vil ogsaa, at det skal ikke komme an paa, om man er Eier af Huset eller ikke, men at det er tilstrækkeligt, at man er Bruger deraf. Jeg skulde dog troe, at et Huus, som ikke er 200 Rbd. værd, maa være en Bestidelse, som aldeles ikke kan staa nogen Garantie. Da nu Garantien dog, efter Lovudkastet, hvorimod der ikke er skeet nogen Indsigelse fra det ærede Udvalgs Side, skal søges i en Bestidelse, saa maa denne Bestidelse være saaledes, at den virkelig har nogen Betydning. Et Huus, som kun er 100 Rbd. værd, er vistnok ikke noget, der kan give en Garantie for den Vedkommendes Selvstændighed; man kan da vistnok ligesaa gjerne tilstede Enhver det; men, naar

man sammenholder det med, at man paa Landsdet skal besidde en Jord, der er ansat til 3 Gylde, saa synes det, at være et underligt Forhold; thi, uagtet denne Jord ikke er betydelig, saa er det dog en Bestidelse, der paa Færverne har en vis Betydning. Det kan herved bemærkes, at den Lov, der under 14 Januar 1829 udkom for at ordne Delsretten paa Færverne, fastsatte, at der ikke i Fremtiden maatte knyttes Delsret til den Jordlod, som var mindre end 4 Gylde, altsaa kun een Gylde mere; det var altsaa en Jordlod, som man tillagde den Betydning, at det kunde ansees rigtigt dertil at knytte den Løsningret, som udgjør Delsrettens Væsen og det blev derved bemærket af dem, som paa Færverne havde afgivet Betænkning over Sagen, at det var sjældent, at større Jordlodder folgtes under Et end 4 Gylde. Da nu den Jordbestidelse, som Lovforslaget kræver, kommer denne Fordring meget nær, saa forekommer det mig, at der vilde være en underlig Contrast imellem, at man vilde kræve 3 Gylde Jord og kun lade sig nøie med et Huus af 100 Rbd. Værdi. Men det er ikke den eneste Disharmonie, som vilde opstaa; en meget større eller ibetmindste ligesaa stor ligger deri, at den Jordbestidelse, som skal give Adgang til Valgretten, maa være en fast Bestidelse, enten som Eiendom, Beneficium eller Livsfæste. Derimod hedder det i Udvalgets Forslag med Hensyn til Huusbestidelsen, at det er nok, at man bruger et Huus, der er af 100 Rbd. Værdi, det vil altsaa sige, at man boer tilleie, men det er ikke engang givet, at man skal have leiet det et heelt Aar. Enhver, som boer tilleie i et saadant Huus i en nok saa kort Tid, skal have den omhandlede Rettighed. Naar man nu gaaer ud fra den Forudsætning, at Valgretten maa have den størst mulige Udstrækning, saa forekommer det mig dog, at man maa erkende, at der er en stor Uoverensstemmelse mellem det, man har fordret med Hensyn til Jordbestidelsen, og det, man har fordret med Hensyn til Huusbestidelsen, og det maa ogsaa bemærkes, at ved de Bestemmelser, som nu ere gjorte, er man gaaet meget langt fra Grundlovens Bestemmelser om Valgret til Rigsdagen i andre Henseender. Man har taget det 25de